

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Miljøvernavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Biraspáhhttenossodat

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref.

Vår ref.
Saknr. 96/855-3^v
Arkivnr. 475.252

Dato
28.11.96

SNØSCOOTERLØYPER FOR REKREASJONSKJØRING I FINNMARK.

Vi viser til Deres brev av 2.10.96.

Fram til 1984 hadde de fleste kommunene gitt forskrifter etter §5a) i den opprinnelige loven. De kommunale forskriftene var i alle tilfeller formet slik at de ga tillatelse til kjøring etter bestemte løyper. Selv om denne bestemmelsen formelt bare ga myndighet til å tillate kjøring til nødvendig transport i forbindelse med jakt, fangst, fiske og børsanking eller andre særlige grunner, fungerte løypene i praksis som "åpne" løyper, dels fordi kommunene tolket begrepet "særlige grunner" svært vidt, dels pga. problemer med håndhevingen. Dette fremgår også av Ot.prp.nr.48. Det hadde altså før 1984 etablert seg et nett av snøscooterløyper som i praksis fungerte som løyper åpne for fri ferdsel, og som befolkningen forholdt seg til. På denne tiden opphevet fylkesmannen gjennom sin legalitetskontroll flere kommunestyrevedtak om nye løyper, for å holde utviklingen i antallet løyper under en viss kontroll.

Endringen av motorferdselloven i 1983-84 kom bl.a. etter et folkemøte i Sør-Varanger høsten 1982, der daværende statssekretær Wickstrand var til stede. Ett av kravene fra dette møtet var å få løyper for fri ferdsel. Departementets arbeid for endringen av motorferdselloven i 1983-84 var i stor grad en følge av dette møtet.

I sin uttalelse til forslaget om å gi mulighet for opprettelse av rekreasjonsløyper i Finnmark, påpekte fylkesmannen at en slik bestemmelse ville innebære en ensidig liberalisering av reglene dersom en ikke samtidig strammet inn på kommunenes myndighet til å gi forskrift om annen trafikk etter §5a), vi viser til fylkesmannens brev av 17.10.83 med vedlegg. Vi påpekte at departementets forslag ville føre til ett sett med kommunale løypeforskrifter og ett sett med løyper godkjent av fylkesmannen, og at skillet mellom de to kategoriene av løyper bare ville ha akademisk interesse.

Departementet tok ikke hensyn til fylkesmannens merknader, og ga fylkesmannen hjemmel til å opprette rekreasjonsløyper *i tillegg* til de løypene som kommunene alt hadde opprettet, og som de fortsatt kunne opprette. For at dette ikke skulle bli for uoversiktlig for publikum, la fylkesmannen seg på en linje der en i samarbeid med kommunene strakk seg langt for å godkjenne eksisterende

kommunale løyper som rekreasjonsløyper, mot at kommunene ikke brukte egen hjemmel til å opprette egne løyper etter §5a).

Dagens løypenet i Finnmark er i stor grad en arv fra denne tiden.

Fylkesmannen vil tilføye at vi fortsatt opplever sterke ønsker fra mange kommuner om å få godkjent flere løyper. Et gjennomgående argument er at løypene bidrar til å kanalisere trafikken og få den inn i regulerte former.

Fylkesmannen ser frem til departementets evaluering av løypene i Finnmark.

Med hilsen

Svein Alsaker

Bente Christiansen
Fylkesmiljøvern sjef